

Wniosek.

Zważywszy, że możność łatwego i korzystnego zbytu bydła i mięsa, jest nieodzownym warunkiem pomyslnego rozwoju chowu bydła i produkcji mięsa, które znowu w obecnej chwili ogólnego przesilenia rolniczego dla rolnika są ważnym środkiem utrzymania jego gospodarstwa rolnego ;

zważywszy że produkcya bydła w naszym kraju, zwłaszcza jako nadgranicznym -- abstrahując od bardziej w innych krajach koronnych austryackich rozwiniętego chowu bydła, większej konsumcyi krajowej konsekwentnie więc i większej na targach krajowych sprzedaży, bliższego oddalenia miejsc produkcji w tychże krajach od centralnego targu wiedeńskiego i innych targów światowych a nadto i tańszych tariff kolejowych i innych dla tychże krajów korzystniejszych warunków -- jeszcze cięższą ma do przebycia walkę, ileż częstokroć środki ostrożności przepisane ustawami policyjno-weterynaryjnymi stają się pobudką do pogorszenia jeszcze warunków zbytu a temsamem i produkcji ;

zważywszy, że w sąsiednim państwie węgierskiem, królewski rząd przez zaprowadzenie rzeźni centralnej w Budapeszcie i zaopatrzonych aparatami lodowemi wagonów dla transportu mięsa i zaprowadzenie tanich tariff kolejowych, umożliwił hodowcom korzystną produkcję bydła a producentom mięsa stworzył możność wysyłania mięsa we wszystkich kierunkach odpowiednio do konjunktury do miejsc najkorzystniejszego zbytu ;

zważywszy, że rokowania w sprawie zawarcia traktatu handlowego z państwem Niemieckiem są obecnie w toku a przed zaprowadzeniem systemu ceł prohibitywnych istniał w latach dawniejszych znaczny eksport bydła galicyjskiego w drodze zakupna tegoż na centralnym targu wiedeńskim do Niemiec i przez Niemcy transito -- obecnie zaś wskutek niezwykle wysokich cen mięsa i ciągłego tychże podnoszenia się, rząd niemiecki widział się zniewolonym dopuścić wolny dowóz nierogaczyny z Austrii do Niemiec a może przychylając się do licznych petycyj dotkniętej wysokimi cenami mięsa ludności, okazałby się skłonny do dopuszczenia także wolnego na targi państwa niemieckiego dowozu bydła z Austrii tak, że po usunięciu dotychczasowych ciężkich przeszkód możnaby spodziewać się odrodzenia się dawnego eksportu do Niemiec bydła galicyjskiego prawdopodobnie w tej samej jak dawniej pośredniej przez targ wiedeński prowadzącej drodze ;

zważywszy, że eksport bydła jaki się odbywał czy to w drodze skupu bydła przez handlarzy w miejscach produkcji u każdego z producentów z osobna, czy też na centralnym targu wiedeńskim droższym o koszta przewozu bydła do Wiednia i z Wiednia do granicy niemieckiej, któremu towarzyszyło często wyzyskiwanie przepisanych ustawami policyjno-weterynaryjskimi środków ostrożności, taki miał skutek, że nietylko odbierany był produkcji słusznie jej należący się udział w zysku a tylko podnoszony zysk eksporterów lecz nadto spowodowane obniżenie ceny bydła z narażeniem wprost na stratę producentów ;

temu złemu zaradzić może tylko centralny targ bydłocy krajowy w mieście Krakowie zbliżonem geograficznie do światowych targów a uposażonem w potrzebne dla większych transakcyj instytucye finansowe, przysparzając producentom galicyjskim sposobność skoncentrowania przy zaoszczędzeniu kosztów i czasu na jednym miejscu bydła na targi wysyłanego, sprowadzenia krajowych i zagranicznych kupców, szukających do dalszego transportu do Wiednia lub eksportu do Wiednia bydła;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by przy sposobności toczących się z Rządem Rzeszy niemieckiej rokowań o zawarcie traktatu handlowego u tegoż Rządu postarał się wyjednać wolny dowóz bydła galicyjskiego na targi niemieckie.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by wszedł w rokowania z gminą miasta Krakowa, celem założenia centralnej targowicy na bydło, tudzież nierogacizną.

Lwów dnia 22. listopada 1890.

Wnioskodawca:

Rosenstock.

Emil Torosiewicz, Pilat, Rutowski, W. Wereszczyński, Hoszard, Tadeusz Langie, Tyszkowski, Borkowski, Mazaraki, Rayski, Schnell, Gross, Sala, St. Larysz Niedzielski, Skalkowski, Horwath, Klemens Dzieduszycki, Fruchtman, Dworski.